

ตอนที่ ๒

วิธีนับอายุอุปสมบทาเปกข์

โดยที่ทรงมีพระบรมพุทธานุญาตให้กุลบุตรผู้มีอายุ ๒๐ ปีบริบูรณ์ขึ้นไปเท่านั้น
อุปสมบท ทรงห้ามมิให้อุปสมบทกุลบุตรผู้มีอายุหย่อน ๒๐ ปี ผู้มีอายุหย่อน ๒๐ ปีนั้น
แม้จะให้อุปสมบทก็ไม่ใช่พระภิกษุ การนับอายุดังกล่าว ทรงมีพระบรมพุทธานุญาตให้
นับในครรภด้วย ในปัจจุบันตกลงให้นับในครรภเพียง ๖ เดือน เมื่อรวมกับนอกครรภได้
ครบ ๒๐ ปีบริบูรณ์ ก็ให้อุปสมบทได้และการให้กุลบุตรผู้มีอายุหย่อน ๒๐ ปี อุปสมบท
นั้น ทางพระวินัยปรับโทษพระอุปัชฌาย์เป็นปาจิตตีย์ ปรับพระภิกษุผู้ร่วมสังฆกรรมเป็น
อาบัติทุกกฏ ในกฎมหาเถรสมาคม ฉบับที่ ๑๗ พระอุปัชฌาย์อยู่ในฐานะละเมียดจรรยา
เพราะไม่เื้อเพื่อต่อพระธรรมวินัย ลงโทษฐานละเมียดจรรยาได้ ดังนั้น พระอุปัชฌาย์จึง
จำเป็นต้องรู้และชำนาญในวิธีนับอายุ แม้พระสังฆาธิการและเลขานุการ ก็จำเป็นต้องรู้
และชำนาญเช่นเดียวกัน วิธีนับอายุดังกล่าวนี้มี ๒ แบบ คือ

๑. แบบลบ

๒. แบบบวก

แบบลบ มีหลัก ๒ คือ

๑) ตั้ง พ.ศ., เดือน, วันที่, ที่จะอุปสมบท

๒) ลบด้วย พ.ศ., เดือน, วันที่ ที่กุลบุตรเกิด

ตัวอย่าง

	พ.ศ.	เดือน	วันที่
๑. จะอุปสมบท	๒๕๕๑	๖	๑๕
๒. เกิด	๒๕๒๑	๑๒	๑๐
ได้	๑๙	๖	๕
รวมได้	๑๙ ปี	๖ เดือน	๕ วัน

แบบบวก มีหลัก ๓ คือ

- ๑) เอาเฉพาะจำนวนเดือนและวันหรืออย่างใดอย่างหนึ่งของปีที่เกิดตั้ง
- ๒) บวกด้วยจำนวนปีเต็ม
- ๓) บวกด้วยเศษเดือนและวันหรืออย่างใดอย่างหนึ่งของปีที่อุปสมบท

ตัวอย่าง

	ปี	เดือน	วัน
๑. เกิด ๒๕ พ.ย. ๒๕๒๑		๑	๕
๒. พ.ศ. ๒๕๒๒-๒๕๔๐	๑๘	-	-
๓. จะอุปสมบท ๒๙ พ.ค. ๒๕๔๑	-	๔	๒๙
รวมอายุได้	๑๘	๖	๔

แม้การนับอายุโดยทั่วไป ก็ใช้วิธีทั้งสองนี้